

اهمیت نماز و حکمت آن

خطبه اول

إن الحمد لله نحمده و نستعينه و نستغفره و نعوذ بالله من شرور أنفسنا و من سيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضل له و ممن يضلل فلا هادي له و أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له . وأشهد أن محمداً عبده ورسوله . ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ . وَلَا تَمُونَنَّ إِلَّا وَآنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران: ۱۰۲) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَّالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء: ۱) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَفُؤُلُوقَوْلَا سَدِيدًا﴾ ﴿يُصَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَبَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (الأحزاب: ۷۰-۷۱)

الله متعال می فرماید: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾ (البینة: ۵) (و به آنان دستور داده نشده است مگر اینکه الله را مخلصانه و حق گرایانه پرستش نمایند فقط بر دین او باشند و نماز را بر پای دارند و زکات بدهند. و این است آیین راست و درست). و در جایی دیگر می فرماید: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ (النساء: ۱۰۳) (همانا نماز بر مؤمنان فرض است و اوقات معینی دارد).

برادران و خواهران مسلمان! همه ما بزودی از دنیا خواهیم رفت و در پیشگاه الله متعال و حاضر خواهیم شد. در آنجا نیز بخاطر همه اعمال کوچک و بزرگی که انجام داده ایم و محاسبه خواهیم شد. بعد از آن نمی دانیم که چه سرنوشتی در انتظار ماست آیا با انبیاء و صدیقین و شهدا و صالحین حشر شده و به بهشت می رویم بهشتی که نعمت های جاودانی آن را هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی نشنیده و به قلب هیچ کسی هم خطور نکرده است یا -خدای نکرده- به دوزخ می رویم دوزخی که سراسر عذاب و شکنجه و آه و ناله و پشیمانی و گریه است. پس بیایم قبل از اینکه فرصت از دست برود و از خواب غفلت بیدار شویم و فریب این دنیای فانی را نخوریم و زندگی خود را در راه اطاعت از الله و رسولش سپری نمایم چرا که سعادت دنیا و آخرت و در این راه و نهفته است. باید بدانیم که نماز و ستون دین است و بوسیله نماز است که مسلمان از کافر و منافق از مؤمن و شناخته می شود. همچنین و اولین چیزی که روز قیامت و بنده بخاطر آن محاسبه می شود نماز است و اگر نمازش و پذیرفته شود رستگار می گردد و اگر نمازش و پذیرفته نشود و ناکام می گردد و زیان می بیند.

لذا همیشه باید به یاد آن لحظاتی باشیم که در پیشگاه پروردگارمان و حاضر می شویم. لحظاتی که افراد آگاه و سختی آنها درک می کنند و پرهیزگاران و شدت وحشت آنها می شناسند. پس بکشیم تا خود را برای آن لحظات جان گداز و آماده سازیم. نماز در اسلام از جایگاه بسیار والایی برخوردار است. نماز و ستون دین است. و باید دانست که دین بدون این ستون و برپا نمی شود.

معاذ - رضی الله عنه - می فرماید: نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: «رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ». روایت ترمذی (۲۶۱۶) وابن ماجه (۱۳۱۴/۲) واحمد (۲۳۱/۵) . و ترمذی درباره آن و گفته است: این حدیث و حسن و صحیح است و آلبانی نیز آنرا در ارواء الغلیل (۱۳۸/۲) تحسین نموده است. یعنی «رأس امور اسلام و ستون آن و نماز است. و قله آن و جهاد می باشد». و باید دانست که اگر ستون بیفتد و ساختمان و نابود خواهد شد. و اولین عملی که بنده بخاطر آن محاسبه می شود و نماز است. و خوبی و بدی اعمال انسان و به نمازش و بستگی دارد.

انس بن مالک - رضی الله عنه - روایت می کند که نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: «أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الصَّلَاةُ وَفَإِنْ صَلَحَتْ وَصَلَحَ سَائِرُ عَمَلِهِ وَإِنْ فَسَدَتْ وَفَسَدَتْ سَائِرُ عَمَلِهِ» روایت طبرانی در المعجم الأوسط (۴۰۹/۱) مجمع البحرین (۵۳۲ و ۵۳۳). و علامه آلبانی در سلسله احادیث صحیحہ (۳۴۶/۳) می گوید: و به طور کلی این حدیث با مجموع طرقتش و صحیح است. «اولین چیزی که در روز قیامت و بنده بخاطر آن و محاسبه می شود و نماز است. اگر نمازش و درست باشد و سایر اعمالش و نیز درست خواهد بود. و اگر نمازش و فاسد باشد و سایر اعمالش و فاسد خواهد بود».

نماز و آخرین وصیتی است که نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم امتش را به آن و وصیت کرد. ام سلمه رضی الله عنها می فرماید: یکی از آخرین وصیت های رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم این بود که «الصَّلَاةُ الصَّلَاةُ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ». روایت احمد (۲۹۰/۶ و ۳۱۱ و ۳۲۱) و آلبانی در إرواء الغلیل (۲۳۸/۷) آنرا صحیح دانسته است. «نماز؛ نماز را استوار بدارید و در مورد بردگانی که زیر دست شما هستند به نرمی رفتار کنید» و چند بار این سخن را در زمان احتضار و جان سپردن تکرار کردند.

نماز بزرگترین رکن و ستون اسلام بعد از شهادتین و است. عبد الله بن عمر رضی الله عنهما می فرماید: نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: «بُنِيَ الْإِسْلَامَ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَصِيَامَ رَمَضَانَ وَحَجَّ الْبَيْتِ». متفق علیه «اساس اسلام بر پنج چیز بنا نهاده شده است. ۱ گواهی دادن بر اینکه هیچ معبودی بجز الله و وجود ندارد و محمد صلی الله علیه وآله وسلم فرستاده الله متعال است. ۲ برپا داشتن نماز. ۳ پرداخت زکات. ۴ روزه ماه مبارک رمضان. ۵ حج بیت الله الحرام».

یکی از اموری که بر عظمت نماز دلالت می کند و اینست که الله و آنرا بواسطه جبرئیل و در زمین و فرض نگرداند بلکه بدون واسطه در شب معراج و بالای هفت آسمان و آنرا فرض نمود. در ابتدا و پنجاه نماز و فرض شد. و این و خود و دلیلی است بر اینکه الله و نماز را بسیار دوست دارد. آنگاه و الله آنقدر تخفیف داد تا اینکه در نهایت و پنج نماز در شبانه روز بر بندگانش و فرض نمود. و این نمازها اگرچه عملاً پنج تا هستند ولی در ترازوی اعمال انسان و پنجاه نماز بحساب می آیند. و این و جایگاه بلند نماز را می رساند.

واز آنجا که نماز از اهمیت بسیار والایی برخوردار است و الله متعال اعمال رستگاران را با نماز آغاز نموده است چنانکه می فرماید: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾﴾ (المؤمنون: ۱-۲) «همانا مؤمنان و رستگار شدند. آن کسانی که در نمازشان و خشوع دارند». الله به نبی اکرم صلی الله علیه و آله وسلم و پیروانش دستور داده است که خانواده های خود را به خواندن نماز و امر کنند: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا تَحْنُ تَرْزُقُكَ وَالْعَقِبَةُ لِلتَّقْوَى﴾ (طه: ۱۳۲) «خانواده ات را به خواندن نماز و امر کن و خود نیز بر خواندن آن و استقامت کن. ما از تو روزی نمی خواهیم بلکه ما به تو روزی می دهیم و سرانجام از آن پرهیز گاری است».

عبد الله بن عمر - رضی الله عنه - می فرماید: نبی اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: «مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ وَاصْرِبْهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ». روایت ابوداود (۴۹۵) واحمد (۱۸۰/۲ و ۱۸۷) و آلبنی در إرواء الغلیل (۷/۲ و ۲۶۶/۱) صحیح دانسته است. «فرزندانتان را در سن هفت سالگی و به خواندن نماز وادار کنید و در ده سالگی و آنها را بخاطر نماز و تنبیه کنید و محل خواب آنها را جدا کنید».

الله متعال در تمام حالت ها و نماز را واجب قرار داده است حتی در این باره و مریض و مسافر و کسی را که در حال ترس و وحشت بسر می برد و معذور ندانسته است. بلکه گاهی و در شرایط آن و تخفیف قایل شده است و گاهی هم تعداد رکعات آن را کمتر نموده است و در شرایط خاص هم و روش نماز خواندن را تغییر داده است. و تا زمانی که انسان از عقل برخوردار است و نماز از وی و ساقط نمی شود.

آری و الله در نماز و بهترین حالت ها را شرط قرار داده است. فرد باید با وضو باشد و خودش را با زینت لباس و بیاراید و رو به قبله نماید. در حالی که در سایر عبادات و این امور و شرط نیستند. و در نماز و قلب و زبان و سایر اعضای انسان و بکار گرفته می شود حال آن که در سایر عبادات و چنین نیست.

در نماز و نباید ذهن و فکر انسان به جایی دیگر برود. و به جایی دیگر نگاه نکرده و با شتاب و عجله نخواند و با اطمینان خاطر در مقابل خداوند عزوجل قرار بگیرد. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فردی که نمازش را درست و با اطمینان ادا نکرد و امر فرمود تا دوباره نماز بخواند «ارجع فصل فانك لم تصل» صحیح بخاری «برگرد و دوباره نماز بخوان زیرا تو نماز نخوانده ای».

بارك الله لي ولكم في القرآن العظيم ونفعني وإياكم بما فيه من الآيات والذکر الحكيم. أقول قولي هذا وأستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين انه هو الغفور الرحيم.

خطبه دوم

الحمد لله حمدا يليق بجلال وجهه وعظيم سلطانه و وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له و وأشهد أن محمدا عبد الله ورسوله و صلوات الله وسلامه عليه وعلى آله وأصحابه ومن سار على نهجه إلى يوم الدين وبعد:

برادران و خواهران گرامی! بدانید ترک نمازهای فرض و کفر محسوب می شود. پس هر کس که نماز را ترک کند و منکر و جوب آن شود به اجماع علما و وارد کفر اکبر می شود اگر چه گاهی

هم نماز بخواند اما اگر کسی و معتقد به وجوب نماز باشد و آن را انکار نکند ولی به طور کلی و نماز نخواند و چنین شخصی نیز کافر می‌شود. (و درباره اینکه این کفر و کفر اکبر است و او را از دایره اسلام خارج می‌کند یا خیر و نزد علما اختلاف نظر وجود دارد) اما قول صحیح و این است که کفر چنین شخصی و کفر اکبر است و او را از دایره اسلام و خارج می‌کند. در این باره و دلایل زیادی وجود دارد که ما به طور مختصر به بیان برخی از آنها می‌پردازیم: الله متعال می‌فرماید:

﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفَهُمْ ذَلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ

وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿٤٣﴾﴾ (القلم: ۴۲ - ۴۳) «روزی که از ساق و پرده بردارند و خلق را دعوت به سجده کنند و آنان نمی‌توانند سجده کنند. چشمانشان و پایین افتاده است و خواری و ذلت و وجودشان را فرا گرفته است. آنها در دنیا که سالم بودند و دعوت به سجده می‌شدند ولی سجده نمی‌کردند». آیه فوق و دلالت بر این دارد که فرد بی‌نماز و در روز قیامت و کنار کفار و منافقینی قرار می‌گیرد که کمرشان برای سجده خم نمی‌شود. اگر فرد بی‌نماز و مسلمان بشمار می‌رفت همانطور که در روز قیامت به مسلمانان و اجازه داده می‌شود که سجده کنند به او نیز اجازه داده می‌شد که سجده کند. الله در موضع دیگر می‌فرماید: ﴿فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَعَاقُوا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ

وَنُقُصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (التوبة: ۱۱) «اگر توبه کنند و نماز را برپا دارند و زکات بدهند و پس برادران دینی شما هستند. ما آیات خود را برای کسانی که اهل دانش هستند و بیان می‌کنیم». الله در آیه فوق و نماز را شرط اخوت و برادری دانسته است. و عن جابر - رضی الله عنه - قال: سمعت قال: رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: «بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشُّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ» صحیح مسلم «حد فاصل بین مرد و شرک و کفر و ترک نماز است» عن بریده رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: «الْعَهْدَ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ تَرْكُ الصَّلَاةِ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ» روایت ترمذی (۲۶۲۱) و نسائی (۲۳۱/۱) و ابن ماجه (۱۰۷۹) و حاکم (۶/۱ و ۷) با تصحیح حاکم و موافقت امام ذهبی.

بریده - رضی الله عنه - می‌فرماید: رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم فرمود: «پیمانی که میان ما و آنان وجود دارد و ترک نماز است و پس هر کس و نماز را ترک کند و همانا کفر و ورزیده است». عبدالله بن شفیق - رضی الله عنه - می‌فرماید: «اصحاب محمد صلی الله علیه وآله وسلم بجز ترک نماز و ترک هیچ عمل دیگری را کفر نمی‌دانستند». بروایت ترمذی (۲۶۲۲).

چنانکه تعداد زیادی از علما نقل کرده‌اند که صحابه بر کفر تارک نماز و اجماع نموده‌اند. نگا المحلي (۲۴۲/۲ و ۲۴۳) و کتاب الصلاه (۲۶) ابن قیم والشرح الممتع (۲۸/۲) تألیف ابن عثیمین. باید گفت حقی که در آن هیچ تردیدی وجود ندارد و اینست که هر کس و نماز را مطلقاً ترک کند و با دلیل صریح فوق و کافر می‌شود.

برادران ایمانی! نماز فضایل بیشماری دارد که نمیتوان همه را در این جا ذکر نمود لیکن به طور نمونه به برخی از این فضایل اشاره میکنیم: نماز انسان را از کارهای زشت و ناپسند و باز می‌دارد. الله متعال می‌فرماید: ﴿أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِئَلَّا تُكْفَرَ عَنْ

أَفْحَشَاءَ وَالْمُنْكَرُ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾ (العنكبوت: ۴۵) «ای پیامبر! بخوان آنچه را که از قرآن به تو وحی شده است و نماز را بر پای دار. همانا نماز و انسان را از کارهای زشت و ناپسند و باز می‌دارد.

و یاد الله از همه چیز والاتر است و الله می‌داند که شما چه کارهایی را انجام می‌دهید». نماز گناهان را شستشو می‌دهد. جابر بن عبدالله - رضی الله عنه - می‌فرماید: رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: «مَثَلُ الصَّلَاةِ الْخَمْسِ كَمَثَلِ نَهْرٍ جَارٍ غَمْرٍ عَلَى بَابٍ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ». مسلم (۶۶۸) «مثال نمازهای پنج‌گانه مانند اینست که نهر پر آبی و مقابل درب خانه یکی از شما جریان داشته باشد و شما روزانه و پنج مرتبه در آن و غسل نمایید». پس همانطور که هر کس و روزانه پنج بار غسل کند و چرکی بر بدنش باقی نمی‌ماند و آن کس که روزانه پنج بار نماز بخواند و گناهی برایش باقی نمی‌ماند. نماز و در دنیا و آخرت و برای نمازگزار و نور است.

عبدالله بن عمر (رضی الله عنهما) می‌فرماید: روزی رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم سخن از نماز بمیان آورد و فرمود: «مَنْ حَافِظَ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا وَجَاهًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ نُورٌ وَلَا بُرْهَانٌ وَلَا جَاهٌ وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَأَبِي بَنِي خَلْفٍ». امام احمد در مسندش (۱۶۹/۲) و دارمی (۳۰۱/۲). و امام منذری در کتاب الترغیب و التهریب می‌گوید: امام احمد آنرا با سند خوب روایت نموده است. «هر کس که از نمازش محافظت کند (پایند آن باشد) روز قیامت و برایش نور و حجت و نجات خواهد بود. و هر کس از آن محافظت نکند و روز قیامت و برایش نور و حجت و نجاتی نخواهد بود و با قارون و فرعون و هامان و ابی بن خلف و حشر خواهد شد». و در حدیث ابومالک اشعری - رضی الله عنه - آمده است که رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: «نماز و نور است». مسلم (۲۲۳) و در حدیث بریده آمده است که نبی اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: «بَشِّرِ الْمُتَشَائِبِينَ فِي الظُّلَمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ التَّامِّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». ابوداؤد (۵۶۱) و ترمذی (۲۲۳) و آل‌بانی در مشکاه (۲۲۴/۱) آنرا صحیح دانسته «یعنی کسانی را که در تاریکی‌ها به مساجد می‌روند و به نوری کامل در روز قیامت و مژده ده».

الله به وسیله نماز و به انسان رفع درجه و عنایت می‌کند و گناهانش را می‌بخشد. ثوبان - رضی الله عنه - می‌فرماید: نبی اکرم صلی الله علیه و آله وسلم خطاب به من فرمود: «عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ لِلَّهِ فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةٌ». مسلم (۴۸۸) (یعنی بسیار و سجده کن زیرا الله با هر سجده و یک درجه به تو عنایت می‌کند و یک گناه و از تو محو می‌گرداند)

نماز و یکی از بزرگترین عوامل مرافقت نبی اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در بهشت است. ربیع بن کعب اسلمی - رضی الله عنه - می‌فرماید: با رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم بیتوته می‌کردم و شبی و آب وضو و آنچه را که مورد نیاز رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم بود و برایش آوردم. آنحضرت صلی الله علیه و آله وسلم به من فرمود: «بخواه». گفتم: همراهی تو را در بهشت می‌خواهم. فرمود: «آیا خواسته دیگری هم داری؟» گفتم: خواسته‌ام همین است. آنحضرت

صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: «پس با کثرت سجده و مرا یاری کن». (تا برایت شفاعت کنم) متفق علیه - رفتن برای نماز و باعث نوشته شدن حسنات و رفع درجات و ریختن گناهان می گردد. ابوهریره رضی الله عنه می فرماید: پرسول الله صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: «مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ مَشَى إِلَى بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ لِيَقْضِيَ فَرِيضَةً مِنْ فَرَائِضِ اللَّهِ كَانَتْ خَطْوَتَاهُ إِحْدَاهُمَا حُطَّ خَطِيئَةً وَالْأُخْرَى تَرْفَعُ دَرَجَةً». مسلم (۶۶۶) «یعنی هر کس و در خانه اش طهارت نماید. سپس و بسوی یکی از خانه های الله (مساجد) برود تا فرضی از فرایض الله را ادا کند و با یک گام و گناهی از او می ریزد و با گام دیگر و درجه ای به درجاتش افزوده می شود» و در حدیثی دیگر آمده است که آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: «إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ لَمْ يَرْفَعْ قَدَمَهُ الْيُمْنَى إِلَّا كَتَبَ وَجَلَّ لَهُ حَسَنَةٌ وَلَمْ يَضَعْ قَدَمَهُ الْيُسْرَى إِلَّا حَطَّ عَنْهُ سَيِّئَةٌ». ابوداود (۵۶۳) «یعنی هر یک از شما خوب وضو بگیرد. سپس بسوی مسجد و بیرون برود. هنگامی که قدم راستش را بر می دارد و یک نیکی برایش نوشته می شود و هنگامی که قدم چپش را به زمین می گذارد و یک گناه از گناهانش و نابود می شود».

عباد الله! صلوا وسلموا على من أمرتم بالصلاة والسلام عليه في قوله سبحانه: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ ﴿الأحزاب: ۵۶﴾
و اللهم صل وسلم على عبدك ورسولك محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين و والتابعين لهم بإحسان إلى يوم الدين. اللهم ارض عن الصحابة الأخيار و آل البيت الأبرار و اللهم إنا نشهدك حب نبيك و أهل بيت نبيك و أصحاب نبيك و ومن سار على نهج نبيك صلى الله عليه وآله وسلم. اللهم وفقنا لما تحب وترضى و اللهم انصر الإسلام والمسلمين و ودمر أعداءك أعداء الدين. اللهم اغفر لنا ولآبائنا وأمهاتنا وجميع المسلمين الأحياء منهم والميتين و برحمتك يا أرحم الراحمين و اللهم آت نفوسنا تقوها وزكها أنت خير من زكاها و أنت وليها ومولاها و ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار. عباد الله! إن الله يأمر بالعدل والإحسان وإيتاء ذي القربى و وينهى عن الفحشاء والمنكر والبغى و يعظكم لعلكم تذكرون.